

РЕШЕНИЕ

№ 4745

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1434** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори М. З. и П. Г., против заповед № РД-30-149/23.01.2013 г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол”, с която на основание чл. 225а, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж „Подземни кабели, изтеглени в съществуващата канална мрежа на [фирма]”, находящ се в [населено място], ж.к. „О. Г”, до бл. 121 към вх.А, разположен в шахта № 34-147, G. координати: X 42.739257643, Y 23.273824385, на страна А, с координати 4:2, кабел: 2. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че към момента на издаване на оспорената заповед [фирма] не е нито собственик, нито ползвател, нито възложител на сторежа. Обосновават се съображения за неправилност на констатацията за липсата на разрешение за строеж. Счита се, че административната процедура е непълна, необективна и не установява вярно твърдените факти, по причина, че проверката е извършена без участие на представител на жалбоподателя. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Общински строителен контрол”, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по

съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Навежда доводи за нищожност на представеното разрешение за строеж като издадено от некомпетентен орган. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

При извършена проверка от длъжностни лица на Дирекция „Общински строителен контрол” с констативен акт № СО-ДОСК-38-34-147-154/14.12.2012 г. е установен строеж „Подземни кабели, изтеглени в съществуващата канална мрежа на [фирма]”, находящ се в [населено място], ж.к. „О. Г”, до бл. 121 към вх.А, разположен в шахта № 34-147, G. координати: X 42.739257643, Y 23.273824385, на страна А, с координати 4:2, кабел: 2. Строежът е описан като оптичен съобщителен кабел без защитна тръба, означен с маркер на [фирма]. Към констативния акт е приложена лодинг диаграма на процесната шахта – Приложение № 3, в която е записано, че на страна А, тръба 4:2 (ред 4, втората тръба от ляво на дясно) има 3 броя канални тръби, представляващи оптичен кабел на „Л. Нет“. Никъде в записите няма описан кабел на [фирма]. На снимката към констативния акт – Приложение №1, не личи кабелът да е означен с маркер на [фирма].

Посочено е, че строежът е VI-та категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 6 във връзка с чл. 147, ал. 1, т. 2 от ЗУТ и е изпълнен от [фирма]. Строежът е квалифициран от административния орган като незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, тъй като е изпълнен без издадено разрешение за строеж в нарушение на чл. 148, ал. 1.

Констативният акт е съставен в отсъствие на представител на [фирма] и му е съобщен на 14.12.2012 г.

Въз основа на така установените факти и проведената административна процедура директорът на Дирекция „Общински строителен контрол” е издал оспорената заповед.

Като доказателство по делото от страна на жалбоподателя е приложено Разрешение за строеж на благоустройствени обекти от 22.01.2013г., издадено от главния инженер на район „В.” за строеж „Изтегляне на оптични кабели в съществуваща канална мрежа на [фирма] в[жк],[жк]и[жк]въз основа на одобрен на 09.01.2013г. проект. Разрешението застроеж е издадено на „люлин нет“ Е..

Жалбоподателят е придобил електронно-съобщителната мрежа /ЕСМ/ на [фирма] с Договор от 18.02.2013 г. по подробен опис в приложение №1. В т. 325 по приложението е вписано, че трасето обхваща ЕСМ между блокове 120, 121, 115-117, като трасето по издаденото разрешение за строеж е с обща дължина от 11238 м.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, което не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Съгласно заключението на вещото лице, строежът, описан в процесната заповед, е идентичен със строежа, за който е издадено разрешението за строеж и с описаното трасе в договора от 18.02.2013г. разрешението за строеж е издадено въз основа на технически

проект, в който са посочени трасетата на кабелите на „люлин нет“ Е. в съществуващата кабелна мрежа на [фирма].

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

По силата на чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл. 225, ал. 2, или на части от тях. По делото не е спорно, че процесния строеж е VI-та категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 6 във връзка с чл. 147, ал. 1, т. 2 от ЗУТ. Кои строежи са незаконни е определено в чл. 225, ал. 2 на ЗУТ. Съгласно т. 2, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, незаконни са строежите, които са извършени без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Заповедта се издава въз основа на констативен акт, съставен от служителите за контрол на строителството от администрацията на всяка община. Актът се връчва на заинтересуваните лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок /чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ/.

С оглед на това, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на делегираната му въз основа на чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ със заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г. на Кмета на Столична община компетентност.

Оспорената заповед е издадена в законоустановена писмена форма, като в нея подробно са описани фактическите и правни основания за нейното издаване.

Изложените от жалбоподателите доводи за неуведомяването на страните за започване на административното производство по издаване на оспорената заповед не дава основание да се направи извод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Видно от приетите по делото доказателства, констативният акт е връчен на представител на жалбоподателя, като му е предоставена възможност да изложи своите възражения в законоустановения срок, възможност от която същия не се е възползвал.

За да е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, е необходимо строежът да е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В настоящия случай, липсата на изискуемите строителни книжа се опровергава от приетото по делото разрешение за строеж. В съответствие с чл. 6, ал.3, т.1 от Наредба № 35/30.11.2012 г. за правилата и нормите за проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация на кабелни електронни съобщителни мрежи и прилежащата им инфраструктура, в сила от 14.12.2012 г. (наредбата), не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за изграждане на кабелни електронни съобщителни мрежи и прилежащата им инфраструктура по [чл. 147, ал. 1, т. 2 от ЗУТ](#), в т.ч. за изтегляне и/или окачване на съобщителни кабели в съществуваща законна съобщителна или техническа инфраструктура. Съгласно чл. 6, ал.4 от Наредбата, за строежите по ал. 3, т. 1 се представят извадка от специализирана карта за съществуващата кабелна електронна съобщителна мрежа и прилежащата ѝ инфраструктура или за друга техническа инфраструктура, договор за съвместно разполагане и/или ползване, както и становища на инженер-конструктор и инженер с професионална квалификация в областта на съобщенията, с чертежи, схеми, записка с техническите характеристики на кабелната електронна съобщителна мрежа и прилежащата ѝ инфраструктура и указания за тяхното изпълнение. От представените по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице се установява, че издаденото разрешение за строеж е

съставено на база комплексен доклад и съгласувана проектна документация – ситуации на трасе на оптичен кабел. Неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника, че разрешението за строеж е издадено след извършване на проверката на 14.12.2012 г. от служителите на Дирекция „Общински строителен контрол“. В съответствие с чл. 142 от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Наведените доводи за нищожност на разрешението за строеж са неоснователни. В настоящото производство не може да се извършва косвен и инцидентен съдебен контрол върху представени административни актове. Няма данни по делото, а няма и такива твърдения, разрешението за строеж да е оспорено по реда на чл. 216 от ЗУТ. Предвид изложените съображения, както и предвид разпоредбата на чл. 156, ал. 5 от ЗУТ, издаденото разрешението за строеж следва да бъде зачетено. Констатациите на административния орган се опровергават както от приетите по делото писмени доказателства, така и от заключението на приетата и неоспорена от ответника СТЕ. В тежест на административния орган в съответствие с чл. 170, ал. 1 от АПК е да установи фактическите основания послужили за издаване на акта и изпълнението на законовите изисквания за издаването му.

Оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да възстанови на жалбоподателя направените по делото разноски за държавна такса и експертиза в размер на 350 лева. Жалбоподателят не е представил доказателства за платено възнаградени еан процесуален представител, поради което съдът не присъжда такива разноски.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 38 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-30-149/23.01.2013 г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори М. З. и П. Г. разноски по делото в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: